

عنوان مقاله:

جلوه های شهر آرمانی در ادبیات پایداری معاصر (با تکیه بر سروده های قیصر امین پور و سید حسن حسینی)

محل انتشار:

نخستین همایش ادبیات مقاومت با محوریت شهدای دانشجو استان خراسان شمالی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فرهاد براتی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سلمان فارسی کازرون

ناهید خسروی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

بشر، همواره از تبعیض و بی عدالتی، خشونت، فقر و تهیدستی و نابرابری و جنگ موجود در جوامع نابه سامان در رنج و عذاب بوده است. از این رو، برای تسکین آلام روحی و فشارهای روانی، به رویاهای خویش پناه برده و کوشیده است تا حداقل در ذهن خود، دنیایی ایده آل و مطلوب را ترسیم کند. این دنیای تخیلی را شاعران و نویسندگان، آرمان شهر یا مدینه ی فاضله نامیده اند. در ادبیات انقلاب اسلامی نیز، شاعران برای گریز از دغدغه های اجتماعی موجود، به دنیایی آرمانی که ساخته و پرداخته ذهنشان بود، پناه بردند. دنیایی که در آن خبری از جنگ و خونریزی و کشتار نباشد و از فقر و نابرابری نشانی نماند. این تفکرات، دغدغه بسیاری از انسان های آگاه و بیدار در طول تاریخ بوده و هست و بازتاب آن را نه تنها در ادبیات فارسی، که در ادبیات جهان به وضوح میتوان دید. این نوشتار، تلاشی در جهت بررسی این موضوع در سروده های قیصر امین پور و سیدحسن حسینی است. در این پژوهش، سعی بر آن است تا تصویری روشن از جامعه ی آرمانی شاعر به مخاطب نمایانده شود. روش پژوهشی به کار رفته در این مقاله، روش کتابخانه ای با استفاده از فیش برداری است.

کلمات کلیدی:

آرمان شهر، قیصر امین پور، حسن حسینی، امنیت، مهرورزی، عدالت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/746943>

